

ὁ Θεός σε; Ταῦτα ἐμνήθην, καὶ ἔξεχα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου· ὅτι διελοίσομαι ἐν τῷ πῶ σκλήρης θουμασῆς, ὥς τὰ οἶκα τῶ Θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἑξομολογήσεως, ἥχα ἑορτάζοντος. Ἰνα τί πῶ ἐλῦπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ Ἰνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἑξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῶ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐπενόησεν. Ἐὰν τὸ μνηθῆσομαι σε ἐκ γῆς Ἰορδαίνης, καὶ Ἑρμωνιέμ, ἀπὸ ὄρους μικρῶ. Ἀβυσσος ἀβυσσον ἐπηκαλεῖται, εἰς φωνὴν τῆς καταρράκτῃς σε. Πάντες οἱ μετρωρισμοί σε, καὶ τὰ κύματά σε ἐπ' ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὠδῇ αὐτοῦ παρ' ἐμοί. Προσέχῃ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου, ἐρῶ τῷ Θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διὰ τί με ἐπελάθῃ; καὶ Ἰνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλαῖναι τὰ ὀσά μου, ὠνείδίζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῖς μοι κατ' ἐκαστὴν ἡμέραν, πᾶ ὅστις ὁ Θεός σε; Ἰνα τί πῶ ἐλῦπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ Ἰνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἑξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῶ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἀνεπίγραφος παρ' Εἰβραίοις. μ. β'. 42.

Κεῖνόν μοι ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ὅς ἐστις ἔχ ὀσίς. Ἀπὸ ἀνδράπων ἀδίκων, καὶ δολίου ρῦσαι με· ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα μου. Ἰνα τί ἀπάσω με, καὶ Ἰνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐξαπόσειλον τὸ φῶς σε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σε. Αὐτὰ με ὠδήγησαν, καὶ ἠγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελοίσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τῶ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεόν τὸν ὀφθαίνοντα τὴν νεότητά μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ἰνα τί πῶ ἐλῦπος εἶ ἡ ψυχή